

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

มะค่าเป็นไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งจัดอยู่ในประเภทไม้เนื้อแข็ง ลำต้นของมะค่าชาวบ้าน นิยมนำมาสร้างบ้าน ทำโต๊ะและเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ เพราะไม้มะค่ามีความแข็งแรงมีลวดลายสวยงาม และเป็นไม้ที่มีความเชื่อในเรื่องของเคล็ดดี ปีนสิริมงคล (ต้นไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดในวโรกาส 72 พรรษา มหาราชินี, 2547) มะค่า หมายถึง มากค่าเพิ่มคุณค่าส่วนเมล็ดมะค่าก็นำมาเป็นสมุนไพรโดยใช้เมล็ดมะค่านำมาฝนเป็นยาทาสมานแผลนำมาใช้แก้พิษจากการถูกแมลงกัดต่อย เช่น ถ้าถูกแมงป่องต่อยสามารถนำเมล็ดมะค่ามาผ่าครึ่งแล้วนำมาประคบไว้ที่แผลก็จะสามารถดูดพิษออกได้ คนแก่ชอบนำเมล็ดมะค่ามาเคี้ยวกับหมากเนื่องจากมีกลิ่นหอม มะค่าเป็นพืชที่ออกผลตลอดทั้งปีจึงทำให้เมล็ดมะค่าในป่ามีจำนวนมาก (คณะอนุกรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาทรัพยากรป่าไม้และไม้โตเร็วของกรมประมง สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา, 2538)

ผลิตภัณฑ์จากเมล็ดมะค่านั้นเริ่มต้นจากการที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งผึ้ง มีโครงการไปศึกษาดูงานที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้เห็นพวกชาวเลนำเอาเปลือกหอยมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จึงเกิดความคิดว่าพวกชาวเลอยู่ใกล้ทะเลก็นำเอาวัตถุดิบจากทะเลมาทำให้เกิดประโยชน์แต่ตรงกันข้ามกับเราซึ่งมีพื้นที่อยู่ใกล้ป่าเขาก็คิดว่าน่าจะเอาวัตถุดิบจากป่ามาทำบ้าง ซึ่งวัตถุดิบในป่าก็มีอยู่มากมายไม่แพ้ทะเล ซึ่งได้ทดลองนำเอาเมล็ดมะค่าที่มีอยู่จำนวนมากในป่ามาผ่าดูข้างในพบว่ามันมีสีสวยงามจึงคิดตัดแปลงนำมาทดลองทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น เข็มขัด สร้อยคอ สร้อยข้อมือ (ถวิล กุญชร, 2552 : สัมภาษณ์) จุดเริ่มต้นของผลิตภัณฑ์จากเมล็ดมะค่าเมื่อผลิออกมาแล้วพบว่ามีความสวยงามจึงนำไปให้คนอื่นดูเพื่อแสดงความคิดเห็นปรากฏว่าได้รับคำชมในด้านความสวยงามและแปลกใหม่ น่าจะเป็นที่สนใจของลูกค้า จึงเกิดแรงบันดาลใจคิดรวมกลุ่มลงหุ้นเพื่อเป็นทุนเริ่มต้นและขอรับการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนจากองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งผึ้งเป็นทุนดำเนินงานและหาตลาด โดยเริ่มแรกได้ผลิตขึ้นใช้เองเป็นการนำเสนอสินค้าเมื่อมีคนสนใจจึงสั่งซื้อ สั่งทำ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และได้มีโอกาสไปออกร้านสินค้า (OTOP) ที่เมืองทองธานี และได้มีโอกาสออกรายการโทรทัศน์ ช่อง 3 ในรายการ “คิดเพิ่มเติมค่า” ทำให้ผลิตภัณฑ์เมล็ดมะค่าเป็นที่รู้จักกันทั่วประเทศ และหลังจากได้ออกรายการโทรทัศน์มีลูกค้าโทรศัพท์มาสั่งซื้อของเป็นจำนวนมากจนผลิตแทบไม่ทันซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีมากจึงกลับมาเปิดรับสมาชิกเพิ่มเพื่อขยายงานและรับคนพิการที่ไม่มีรายได้อาทำงานเพื่อช่วยเหลือให้มีรายได้และทางกลุ่มจะออกแบบ

ผลิตภัณฑ์เม็ดเงินรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อออกมาจำหน่ายสู่ท้องตลาดต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (ลำยวน ทำนา, 2552 : สัมภาษณ์)

ด้วยเหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงิน เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่กลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้างและผู้ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนการทำธุรกิจการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินรวมถึงปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาค้นคว้าและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง

ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ทำการศึกษาโดยใช้การสังเกตและสัมภาษณ์ ประธานกลุ่ม รองประธานกลุ่ม กรรมการฝ่ายต่างๆ เลขานุการและสมาชิกกลุ่มรวมจำนวนทั้งสิ้น 56 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบต้นทุนและผลตอบแทนของผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินของกลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปางและเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจการนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจที่จะลงทุนผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงินต่อไป

นิยามศัพท์

ต้นทุน หมายถึง ต้นทุนที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงิน ได้แก่ ต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงาน ต้นทุนแปรสภาพให้เป็นผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเม็ดเงิน

ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่า

เมล็ดมะค่า หมายถึง เมล็ดที่อยู่ภายในฝักของต้นมะค่าเมื่อแก่จัดฝักจะแยกออกภายในฝักมีเมล็ดลักษณะแข็งสีน้ำตาลหรือสีดำด้านบนเมล็ดมีขั้วแข็งติดอยู่

ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่า หมายถึง เครื่องประดับที่ได้จากการนำเมล็ดมะค่ามาแปรรูป

กลุ่มหัตถกรรมทุ่งฮ้าง ตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง หมายถึงการรวมกลุ่มของชาวบ้านในหมู่บ้านทุ่งฮ้างตำบลทุ่งผึ้ง อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปางเพื่อลงทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องประดับจากเมล็ดมะค่า

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved